

gaard opmærksom paa, at naar der er Flertal paa den anden Side, og man drager i Tvivl, at de længere har Flertal, kommer der ikke Valg, før Valgperioden er til Ende. Men vi kan ikke have en Ordning her i Landet, saaledes at naar der er et moderat-konservativt Flertal eller et Højreflertal, eller hvad man nu vil kalde det, sidder det Perioden ud, men naar der er et andet Flertal, mener disse Partier at have Ret til med alle mulige Midler at fremkalde en kortere Periode for deres Modstandere, end de selv kræver for sig. (*Kragh:* Det gjorde De intet Forsøg paa i sin Tid!) Jeg har ikke deltaget i noget Forsøg i saa Henseende. (*Kragh:* Det skal jeg love for!) Det ærede Medlem Hr. Kragh vil, hvis han gennemgaar Rigsdagstidende Aar for Aar, se, at jeg fra første Dag, da Ministeriet Neergaard traadte til, og indtil den sidste Dag ikke har deltaget i nogen Afstemning, hvis Hensigt var at tvinge dette Ministerium til at træde tilbage før Tiden, idet det . . . (Latter). Ja, det ærede Medlem ved jo meget vel, hvorledes Forholdet var. Man har ofte kritiseret, at vi skilte os ud og stillede særlige Dagsordener for ikke at komme til at stemme sammen med Socialdemokraterne i den paagældende Sag og derved eventuelt, hvis nogle af de konservative forvildede sig over til den anden Side, fremkalde et Flertal. Det ærede Medlem ved meget godt, at Motto for hele min Politik og mit Partis Politik i Aarene 1920—24 var dette: alting skal have sin Tid, Ministeriet Neergaard skal ogsaa have sin Tid, det skal regere Perioden ud.

Det, jeg vil bemærke i denne Forbindelse, er altsaa, at den højtærede Regering nu synes at ville føre den Politik, som er den naturlige, at hævde, at en Valgperiode er en Valgperiode, og at der ingen Aarsag er til at afbryde den i Utide. Set i dette Lys kommer Fremsættelsen af det store Reformlovforslagsprogram til at tage sig anderledes ud, end det vilde, set i Lyset af den korte Periode. Denne Tingsamling er den grundlæggende, den begyndende; her er fremsat hele Rækken af de Lovforslag, vi vil komme til at beskæftige os med i den kommende Tid, og de følgende Aar vil altsaa blive saa meget mere aflastet, som denne Samling har været overbelastet. Ikke desto mindre maa jeg mene, at en anden Fremgangsmaade havde været mere tjenlig, ogsaa naar man mente, at man vilde regere Perioden ud. Ogsaa nu maa jeg mene, det havde været klogere, om Regeringen havde gjort det Udvalg mellem de Lovforslag, den vilde anmode Tinget

om at tage i Aar, og efterhaanden i de kommende Aar fremsætte de andre Lovforslag, saaledes at der ikke, saaledes som det jo faktisk er sket i Aar, var sket et Sammenbrud i Samlingens sidste Tid, hvor det knapt har været muligt at faa visse vigtige Lovforslag frem til Betænkning og til anden Behandling, end sige til tredje Behandling i dette Ting.

Naar det ærede Medlem betegner de fleste af de fremsatte Lovforslag som haabløse, men dog gør den Indrømmelse, at der er adskillige, som med en noget bedre Arbejdsplan og noget større Resignation kunde være gennemført i denne Samling, vil jeg sige om de Arbejder, vi for Øjeblikket har i Tinget, efter at visse er strandet, saaledes som de Lovforslag, der strandede i Sommer-samlingen, at jeg ved ikke, med hvilken Berettigelse man betegner disse Lovforslag som haabløse; det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tænker formodentlig paa en Nyordning af Militærspørgsmaalet, en Nyordning af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalene om deres fælles og gensidige eller modsatte Interesser. Jeg ved imidlertid ikke, med hvilken Begrundelse det ærede Medlem betegner disse Lovforslag som haabløse. Det ærede Medlem ved jo dog, at store Spørgsmaal altid begynder med stor Modstand mod sig, og derfor kræver de deres Tid; men der er Hundreder af Tanker, som Venstre har sat ind i Livet her i Danmark, der af de Konservative er blevet betegnet som haabløse, da de første Gang laa paa dette Tings Bord, men som det dog efter en tilstrækkelig Bearbejdelsens Tid lykkedes at gennemføre.

Saaledes vil jeg ogsaa mene, at dette høje Tings Flertal ved fortsat Arbejde med de Reformforslag, der er fremsat, vil være i Stand til at overvinde megen Modstand og ogsaa til at vinde ny Tilslutning indenfor Partier, der nu staar mod dem, saaledes at de vil kunne have Held til at fremme og føre videre Tanker, som nu en Gang kræver deres Løsning i vor Tid. (*Fraenkel:* Men ikke ad Lovgivningens Vej). Spørgsmaalet om Lovgivningens Vej, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel nævner, kan ikke tage Sigte paa Spørgsmaalet om en Nyordning af Hær og Flaade, men paa Spørgsmaalet om en Nyordning vedrørende Forholdet mellem Arbejde og Kapital, og dér skal jeg ganske erkende, at den sidste Sag efter vor Mening ikke er moden til Lovgivningsarbejde for Tiden, og at den derfor kræver den Behandlingsmaade, som vi har anbefalet, og som det glæder mig, at saa mange er enedes om